

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๒/๒๕๕๕

เรื่องพิจารณาที่ ๖๑/๒๕๕๕

วันที่ ๑๒ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

เรื่อง พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔
มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๓) ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๓ หรือไม่

ศาลจังหวัดมุกดาหารส่งคำโต้แย้งของจำเลย (สิบเอกหรือนายสุริยา ดวงแก้ว) ในคดีอาญา (คดีสาขา) หมายเลขแดงที่ ม.๑๖/๒๕๕๕ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

พนักงานอัยการจังหวัดมุกดาหาร เป็นโจทก์ ยื่นฟ้องสิบเอกสุริยา ดวงแก้ว เป็นจำเลยที่ ๓ ต่อศาลจังหวัดมุกดาหาร ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๒๓๔๒/๒๕๕๓ ความผิดฐานร่วมกันนำยาเสพติด ให้โทษประเภท ๑ (เมทแอมเฟตามีน) เข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายโดยผิดกฎหมาย ร่วมกันมี ยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (เมทแอมเฟตามีน) ซึ่งคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์เกินกว่ายี่สิบกรัม ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยผิดกฎหมาย มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครอง โดยไม่ได้รับอนุญาต พาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยผิดกฎหมาย ต่อสู้ ชัดขวางเจ้าพนักงานในการปฏิบัติการตามหน้าที่และพยายามฆ่าเจ้าพนักงานซึ่งปฏิบัติการตามหน้าที่ ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔ มาตรา ๖ มาตรา ๘ มาตรา ๑๕ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ มาตรา ๑๐๐ และมาตรา ๑๐๒ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๕๐ มาตรา ๓ มาตรา ๘ ทวิ

- ๒ -

มาตรา ๗๒ และมาตรา ๗๒ ทวิ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๖ มาตรา ๑๓๘ มาตรา ๑๔๐ มาตรา ๒๘๕ และมาตรา ๓๗๑ และริบของกลาง โดยศาลจังหวัดมุกดาหารได้พิพากษาลงโทษประหารชีวิต และริบของกลาง จำเลยที่ ๓ ยื่นอุทธรณ์ คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ ต่อมาคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ วินิจฉัยว่า ทรัพย์สินของจำเลยที่ ๓ จำนวน ๔๔ รายการ เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยผู้ถูกตรวจสอบหรือผู้อ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินไม่สามารถแสดงหลักฐานได้ว่าทรัพย์สินที่ถูกตรวจสอบไม่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จึงมีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินดังกล่าวไว้

พนักงานอัยการจังหวัดมุกดาหาร ได้ยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดมุกดาหารในคดีอาญาหมายเลขดำ ที่ ม. ๑๐/๒๕๕๕ ขอให้ศาลมีคำสั่งริบทรัพย์สินของสิบเอกหรือนายสุริยา ดวงแก้ว จำเลย ตามที่ คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินได้วินิจฉัย ให้ตกเป็นของกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๑ จำเลยยื่นคำร้องคัดค้านคำร้องขอริบทรัพย์สิน ต่อศาลจังหวัดมุกดาหาร และยื่นคำร้องโต้แย้งว่า พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๓) ที่บัญญัติให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วินิจฉัยว่าทรัพย์สินใดของผู้ต้องหาหรือผู้อื่นเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือไม่นั้น จำเลยเห็นว่า คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินเป็นเพียงผู้มีอำนาจความเห็นเพื่อให้มีการเสนอเรื่องต่อศาล ให้ศาลเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยว่าเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือไม่ แต่บทบัญญัติตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๓) กลับบัญญัติให้คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินมีอำนาจวินิจฉัย ซึ่งเป็นอำนาจของคณะบุคคลที่ไม่ใช่ศาล จึงเป็นบทบัญญัติที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๗ ขอให้ส่งศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ศาลจังหวัดมุกดาหารเห็นว่า ยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัติ แห่งกฎหมายดังกล่าว จึงส่งเรื่องเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำโต้แย้งของจำเลยเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย บังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งพร้อมด้วยเหตุผลว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้น ต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มีการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย ในระหว่างนั้น ให้ศาลดำเนินการพิจารณาต่อไปได้ แต่ให้รอการพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ” และมาตรา ๒๑๑ วรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่าคำโต้แย้งของคู่ความตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญจะไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้”

พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้ว่าพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๓) จะเป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี ยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินี้ และศาลยุติธรรมได้ส่งคำโต้แย้งมาตามทางการเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง ก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาประเด็นตามคำโต้แย้งของจำเลยแล้ว เห็นว่ารัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๗ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๑๐ ศาล ส่วนที่ ๑ ว่าด้วยบททั่วไป โดยวรรคหนึ่งบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจของศาลในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดี ซึ่งต้องดำเนินการให้เป็นไปโดยยุติธรรม ตามรัฐธรรมนูญ ตามกฎหมาย และในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ วรรคสองเป็นบทบัญญัติให้ผู้พิพากษาและตุลาการมีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีให้เป็นไปโดยถูกต้องรวดเร็ว และเป็นธรรม ตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย วรรคสาม เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการโยกย้ายผู้พิพากษาและตุลาการ และวรรคสี่ เป็นบทบัญญัติที่ห้ามมิให้ผู้พิพากษาและตุลาการเป็นข้าราชการการเมืองหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ส่วนพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๓) เป็นบทบัญญัติที่ทำให้คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินมีอำนาจหน้าที่วินิจฉัยว่าทรัพย์สินใดของผู้ต้องหาหรือผู้อื่นเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือไม่ โดยในการวินิจฉัยของ

- ๔ -

คณะกรรมการตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๓) นี้ จะต้องผ่านขั้นตอนกระบวนการตรวจสอบทรัพย์สินตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด กล่าวคือ การตรวจสอบทรัพย์สินนั้นเป็นการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ต้องหาหรือผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๐ การตรวจสอบทรัพย์สินต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๒๑ ถ้าผู้ถูกตรวจสอบหรือผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินไม่สามารถแสดงพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ได้ให้คณะกรรมการมีคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินไว้จนกว่าจะมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือจนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้องตามมาตรา ๒๒ และเมื่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินวินิจฉัยแล้วว่าทรัพย์สินใดเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและมีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินไว้ให้เสนอคำวินิจฉัยนั้นต่อพนักงานอัยการเพื่อพิจารณายื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งริบทรัพย์สินต่อไปตามมาตรา ๒๗ ซึ่งพนักงานอัยการจะยื่นคำร้องดังกล่าวได้ต่อเมื่อมีคำสั่งฟ้องคดีอาญาดังนั้น การใช้อำนาจวินิจฉัยของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินจึงเป็นเพียงขั้นตอนเบื้องต้นขั้นตอนหนึ่งของมาตรการริบทรัพย์สินก่อนที่ศาลจะพิจารณาวินิจฉัยเท่านั้น หากได้มีผลเป็นการริบทรัพย์สินเด็ดขาดไม่เพราะการใช้อำนาจในการสั่งริบทรัพย์สินเป็นอำนาจของศาลตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕ โดยศาลจะต้องทำการไต่สวน หากคดีมีมูลว่าเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดแล้วศาลย่อมมีอำนาจสั่งริบทรัพย์สินนั้นได้ อันเป็นการใช้อำนาจตุลาการวินิจฉัยคดีเพื่อให้เกิดความยุติธรรมเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย และเป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญและกฎหมาย อีกทั้งพระราชบัญญัติดังกล่าวไม่ได้มีบทบัญญัติตัดสิทธิรัฐธรรมนูญแต่อย่างใด บทบัญญัติแห่งกฎหมายตามคำโต้แย้งของจำเลยไม่มีมูลกรณีที่จะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๗ คำโต้แย้งของจำเลยจึงไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคสอง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

- ๕ -

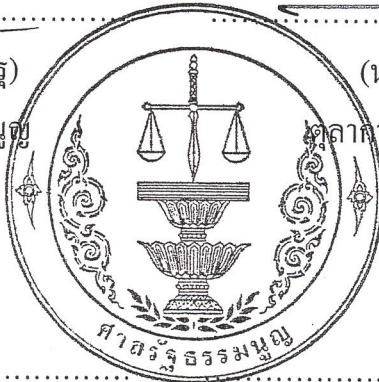
(คำสั่งที่ ๗๒/๒๕๕๕)

(นายจรูญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจรูญ อินทจาร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเฉลิมพล เอกอุรุ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนุรักษ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ